

Лехняк І.Г.

*студентка 2-го курсу соціально – правового факультету
Національного університету «Одеська юридична академія»*

ЮРИДИЧНА ПРИРОДА СВІТОВИХ СТАНДАРТІВ В АДВОКАТУРІ

Головна соціальна місія, фундаментальне призначення адвокатури -- це захист прав людини. саме ця істина проходить крізь усі міжнародно-правові документи, що визначають найзагальніші принципи – «світові стандарти» формування і функціонування адвокатури й легалізації діяльності адвокатів.

місце адвоката у суспільному житті визначає Загальний кодекс правил для адвокатів країн Європейського співтовариства (прийнятий делегацією дванадцяти країн-учасниць на пленарному засіданні в страсбурзі у 1988 році) «у будь-якому правовому суспільстві адвокату приготована особлива роль. його обов'язки не обмежуються сумлінним виконанням свого обов'язку у межах закону. адвокат має діяти в інтересах права в цілому так само, як і в інтересах тих, чий права і свободи йому довірено захищати; не лише виступати в суді від імені клієнта, а й надавати йому юридичну допомогу у вигляді порад і консультацій. в цьому зв'язку на адвоката покладається цілий комплекс зобов'язань як юридичного, так і морального характеру, які часто вступають у взаємну суперечність і умовно підрозділяються на такі категорії» .

свідченням того, що адвокатурі належить чільне місце серед юридичних засобів захисту прав людини є те, що на 8-му конгресі оон було прийнято спеціальний документ: «основні положення про роль адвокатів», який став найважливішим міжнародно-правовим актом регулювання адвокатської діяльності .

Забезпеченню належного рівня захисту покликані сприяти приписи «основних положень», які стосуються загальних обов'язків адвокатів. в них, зокрема, зазначено, що обов'язками адвокатів є:

- консультування клієнта про його права і обов'язки, роз'яснення принципів роботи правової системи;
- надання допомоги клієнту законним способом і здійснення певних дій для захисту його інтересів;
- надання клієнту допомоги в судах, трибуналах, адміні-

стративних органах .

Надаючи допомогу клієнтам при здійсненні правосуддя, адвокати повинні додержуватись прав людини й основних свобод, визнаних національним і міжнародним правом, діяти вільно і наполегливо відповідно до закону й визнаних професійних стандартів та етичних норм.

у своїй діяльності адвокати, мають право на вільне висловлювання, віросповідання, об'єднання у асоціації та організації.

важливі постанови вміщено у «основних положеннях» щодо забезпечення доступності юридичної допомоги, яку покликані надавати адвокати. а саме: обов'язок державних органів гарантувати реальний і рівний доступ до адвокатури для усіх осіб, які проживають на її території, й підпорядковані його юрисдикції незалежно від раси, кольору шкіри, етнічного походження, статі, мови, релігії, політичних та інших поглядів, національного або соціального походження, економічного чи іншого статусу зокрема, забезпечити фінансування та інші ресурси для юридичної допомоги незаможним людям.

особлива увага приділяється проблемам забезпечення адвокатської допомоги у кримінальному провадженні .

у міжнародних документах вказується на важливість високого рівня професійної підготовки правозахисників.

для забезпечення ефективності реалізації покладених на адвокатів функцій останнім надається можливість формування самоврядних асоціацій для представництва їх інтересів, постійного навчання, перепідготовки й підтримування їх професійного рівня.

очевидно, «основні положення» є своєрідним міжнародно-правовим актом світової співдружності. юридично-обов'язковий характер багатьох його приписів зумовлюється тим, що його прийнято інституцією, яка була утворена і санкціонована організацією об'єднаних Націй .

ось чому наведені принципами слід впроваджувати в усі національні системи адвокатури, якщо прагнути до забезпечення їх відповідності світовим стандартам, світовому рівню організації і діяльності адвокатури щодо захисту основних прав і свобод людини.